

BUNA VESTIRE - ÎNCEPUTUL MÂNTUIRII NOASTRE

Ne aflăm în sărbătoarea Bunei Vestiri, această sărbătoare de primăvară.

Mai întâi aş vrea să vă spun ceva despre oraşul Maicii Domnului, despre acel Nazaret al cărui nume îl ştim din copilărie (...).

Mai întâi, Țara sfântă, această țară a lui Iisus și a profetilor este pe malul Mediteranei, între Mediterana și Iordan. Are trei provincii: *Iudeea*, partea de sud, unde este Ierusalimul, *Samaria*, partea de mijloc și *Galileea*, partea de nord.

În partea de nord, în susul acestei Galilei, este muntele Carmel, în care Sfântul Proroc Ilie a adus jertfa sa faimoasă care nu se poate uita, într-un moment de mare criză religioasă, în veacul al VII-lea înainte de Hristos.

Țara Sfântă, hartă

Deci Carmelul, un podiș muntos, cam așa cum este podișul Ardealului, care și iarna are iarbă și flori, fiind aproape de Mediterana, care trimite căldura ei binecuvântată și asupra acestei regiuni muntoase.

Tot în această Galilee, partea de nord a Palestinei, partea către Iordania de astăzi, deci către răsărit, este mărginită de Marea Galileii sau a Ghenizaretului, pe care Iisus și pescarii lui, Sfinții Apostoli, adeseori o străbăteau în lung și în lat. Adeseori vedem pescarii, Sfinții Apostoli și ai lor, pescuind în această mare care are foarte mulți pești. Și atunci ca și acum, bărci străbat în toate sensurile această mare a Galileii care este o mare limpede, însă cu foarte mulți curenți, încât adeseori apa se mișcă, la cea mai ușoară adiere a vântului se fac valuri mărișoare. Dacă este un vânt mai puternic, valurile se ridică sus de tot. În acea noapte de neuitat, când Apostolii veneau de dincolo de mare, deci din Iordania de astăzi, către Capernaum, s-a stârnit furtuna, încât s-au spăimântat că se îneacă. Iisus dormea la cârmă. Și Îl scoală pe Iisus: „Doamne, scoală, ajută-ne, că pierim!”. Valurile aruncau apa în corabie. Aceasta este Marea Galileii sau Marea Ghenizaretului.

În această regiune, un fel de Bucovina a noastră, sunt mai multe orașe; orașul principal este Nazaretul. Și mai este un oraș, Cana, Cana Galileii, unde Iisus a făcut prima minune, unde a schimbat apa în vin.

Nazaretul este un orașel destul de mare astăzi. Pe vremea Mântuitorului era micuț, era un sat.

În cei două mii de ani de creștinism, acest sat a crescut și are înfățișarea unui oraș. Este construit pe un fel de amfiteatru. Partea lui de sud este înaltă. Sus de tot sunt niște păduri care continuă acest amfiteatru, încât toate casele de pe această înălțime privesc către răsărit și toate primesc soarele în fața lor în orice început de zi. De acolo de sus se vede în depărtare muntele Hermonului, de care amintește psalmistul. Acest munte al Hermonului are aproape toată vremea zăpadă pe toată creasta lui albă: în mai am văzut zăpadă pe creasta lui. În acest oraș Nazaret acum sunt și blocuri. Partea de sus se cheamă Illit Nazaret și în partea de apus a Nazaretului sunt mulți români, însă și evrei și ruși, refugiați acolo. În piața din Nazaret am întâlnit mulți evrei români. Nu știam cum să mă descurc cu limba și aud vorbind românește! Sigur, bucuria mea și a oricărui român.

Nazaretul este plin de biserici. Toate bisericile au hramul de astăzi, al Bunei Vestiri. Dimineața, când începe Liturgia, se aude un cor întreg de clopote. În cinstea Maicii Sfinte, fără îndoială, toate poartă hramul Bunei Vestiri. În centrul Nazaretului este o catedrală mare, mai mare decât toate bisericile, cu același hram, catolică, construită acum vreo șaiszeci de ani, catedrală cu etaj. În partea de sus